

Lunds universitet
Rektor

Juridiska avdelningen
Christian Sjöstrand
BESLUT

2004-03-09
Reg.nr 31-3354-03

Anmälan mot Lunds universitet angående handläggningen av en anmälan om oredlighet i forskning

Anmälan till Högskoleverket

Docent R, Göteborgs universitet, har i en anmälan begärt att Högskoleverket skall ta ställning till hur hans anmälan om oredlighet i forskning avseende en forskare vid Lunds universitet skall handläggas. Han har anfört i huvudsak följande.

I en skrivelse till rektor vid Lunds universitet den 20 februari 2003 hemställde han om rektors granskning av docent Ks, sociologiska institutionen vid Lunds universitet, verksamhet när det gäller neuropsykiatriska funktionshinder hos barn. I denna skrivelse argumenterade han för att K i flera avseenden och vid upprepade tillfällen brutit mot en rad av de punkter som preciseras i utredningen God sed i forskningen (SOU 1999:4).

Rektors svar var att substansen i Ks forskning skall prövas i den gängse vetenskapliga prövningen och debatten. Rektor anser att det inte kan vara ”rimligt eller önskvärt att universitetet åläggs eller påtar sig allmän granskning av forskning och forskare”. Detta visar att rektor inte förstått kärnan i hans kritik, nämligen att det handlar om Ks allvarliga avsteg från reglerna om god forskningssed.

R anför att han vill ha besked om hur frågor om avsteg från god forskningssed skall prövas.

Utredning

Lunds universitets yttrande

Högskoleverket har skickat Rs anmälan till Lunds universitet för yttrande. Verket anförde följande:

Vid utarbetandet av yttrandet bör Lunds universitet beakta 1 kap. 3 a § högskolelagen (1992:1434), propositionen Forskning och förnyelse (prop. 2000/01:3, s. 88-89) samt Sveriges universitets- och högskoleförbunds riktlinjer för hanteringen vid universitet och högskolor av frågor om vetenskaplig ohederlighet.

Rektor för Lunds universitet har i yttrande till Högskoleverket anfört följande.

Inledningsvis konstaterar Lunds universitet att universitetet följer de riktlinjer för hantering av frågor om vetenskaplig ohederlighet som Sveriges universitets- och högskoleförbund (SUHF) rekommenderat. Rs skrivelser hänsköts till den berörda

BESLUT

2004-03-09

Reg.nr 31-3354-03

Sid 2

fakulteten för handläggning. Fakulteten yttrade sig i skrivelse daterad den 22 april 2003. Med den som grund besvarade rektor Rs skrivelser den 15 maj 2003.

I propositionen Forskning och förnyelse (prop. 2000/01:3) fördes en diskussion om begreppet oredlighet i forskning. Regeringen ansåg att en definition tydligare bör skilja på vad som är allmänt olämpligt beteende enligt vetenskapliga normer och vilka handlingar som är att hänföra till tjänsteförseelse eller rentav kan föranleda misstanke om brott. En användbar definition av oredlighet i forskning eller forskningsfusk bör ha en tydlig koppling till eventuella åtgärder som kan komma att bli aktuella om en överträdelse görs. För tjänsteförseelser och brottsliga handlingar finns således särskilda regelsystem.

Enligt propositionen måste forskarsamhället självt hantera det som enbart kan betraktas som olämpligt beteende. Vad gäller det som kan betraktas som olämpligt beteende eller stridande mot ”god forskningssed” redovisas ingen särskild definition i propositionstexten. Att definiera detta lämnas i stället i huvudsak till forskarsamhället självt. Samtidigt betonas att högskolans roll därvid främst är att på olika sätt söka förebygga avvikelser från ”god forskningssed”. Detta är bakgrunden till lagtexten i 1 kap. 3 a § högskolelagen: ”I högskolornas verksamhet skall vetenskapens trovärdighet och god forskningssed värnas.” Paragrafen är således inte en grund för att utreda eventuella avsteg från vad som kan bedömas som god forskningssed eller för att vidta sanktionsåtgärder mot en enskild forskare.

Universitetet anser att substansen i vetenskapliga argument skall prövas i den gängse vetenskapliga prövningen och debatten. Av universitetet som myndighet sker vetenskaplig prövning av de sakkunniga vid behandling av docentärenden och av de sakkunniga vid tillsättning av professorer och lektorat samt vid befordran till professor.

Anmälares svar

R har beretts tillfälle att yttra sig över vad Lunds universitet anfört. Han har anfört bl.a. följande.

Rektor håller fast vid sin tidigare linje. Han tycks således fortfarande inte ha gjort något försök att i sak ta ställning till huruvida K gjort sig skyldig till ”oredlighet” och ”ohederlighet” i sin forskning och tycks inte heller ha för avsikt att göra detta.

I sin skrivelse anför rektor att det i propositionen Forskning och förnyelse framgår att man bör skilja på vad som är att betrakta som olämpligt beteende enligt vetenskapliga normer å ena sidan, och handlingar som kan betraktas som tjänsteförseelser eller brott å den andra. Vad avser sådant som är att betrakta som avvikelse från ”god forskningssed”, men ej som tjänsteförseelse eller brott, tycks rektor se högskolans uppgift enbart som förebyggande. Någon rättslig grund för att en högskola skulle utreda enskilda avsteg från ”god forskningssed”, som ej är att betrakta som tjänsteförseelse eller brott, tycks han inte anse föreligger.

BESLUT

2004-03-09

Reg.nr 31-3354-03

Sid 3

Det finns flera skäl att ifrågasätta detta resonemang:

1. I den av rektor åberopade propositionen hänvisas till de riktlinjer för utredning av "vetenskaplig ohederlighet" som tagits fram av SUHF: Utredningen har föreslagit att lärosätena bör utfärda riktlinjer för utredning om misstanke om forskningsfusk. Ytterst är det rektor såsom myndighetschef som är ansvarig för att sådana utredningar kommer till stånd samt för formerna för dessa utredningar. Regeringen har erfarit att sådana riktlinjer har tagits fram inom SUHF och tillämpas av lärosätena. Enligt regeringens bedömning fordras inte någon ytterligare reglering för närvarande.

I sitt yttrande till Högskoleverket vidimerar rektor att Lunds universitet följer dessa riktlinjer. Av riktlinjerna framgår att anmälan om oredlighet i forskning bör tas upp till noggrann prövning om den förts fram av personer som får förmodas ha "särskilda insikter" i frågan, t.ex. forskare vid annat lärosäte. Denna omständighet föreligger i det aktuella fallet, men likväl har min anmälan inte blivit föremål för noggrann prövning.

Det finns ingenting i SUHF:s riktlinjer som kan tolkas som att en anmälan skall prövas endast om den avser den form av vetenskaplig ohederlighet som kan betraktas som tjänsteförseelse eller brott. Tvärtom framgår tydligt att avsikten med detta regelverk är att värna kvaliteten i universitetets verksamhet, snarare än att se till att lagbrott inte begås. Detta synsätt vinner också stöd i den tidigare citerade propositionen. Av denna framgår således att när det gäller misstankar om tjänsteförseelse och fusk finns givna regelverk för hur dessa skall hanteras, andra än SUHF:s. När man i propositionen hänvisar till SUHF:s riktlinjer vad gäller utredning av "forskningsfusk" är det således sannolikt att man syftar på fall av misstänkt fusk som inte nödvändigtvis är att betrakta som tjänsteförseelse eller brott.

Rektors uppfattning att högskolan har att utreda misstankar om forskningsfusk endast om de är att betrakta som tjänsteförseelse eller brott står således i strid med de av SUHF publicerade riktlinjerna som rektor hävdar att Lunds universitet följer. Enligt riktlinjerna borde hans anmälan ha föranlett en utredning, men rektor har avskrivit den utan att någon egentlig utredning ägt rum.

2. Även om rektor skulle ha rätt i sin uppfattning att det ankommer på högskolorna att beakta anmälningar om ohederlighet i forskning endast om gärningen är att betrakta som tjänsteförseelse eller brott, är rektors agerande ägnat att förvåna. Utan att först ta ställning i sakfrågan kan rektor knappast utesluta att K faktiskt gjort sig skyldig till tjänsteförseelse eller brott.

BESLUT

2004-03-09

Reg.nr 31-3354-03

Sid 4

3. Rektors tolkning av lagtexten innebär att högskolorna vad avser avvikelser från god forskningssed endast får agera förebyggande, men inte utreda "eventuella avsteg från vad som kan bedömas som god forskningssed". Denna tolkning är felaktig eftersom man i propositionen hänvisar till SUHF:s riktlinjer, i vilka diskuteras hur en sådan utredning bör gå till.

K har tidigare anmält honom och en kollega för forskningsfusk. Anmälan har, i enlighet med SUHF:s riktlinjer, bedömts och avisats av Göteborgs universitets rektor. Att rektor vid Lunds universitet lämnar en analog anmälan av K helt utan åtgärd illustrerar att synen på hur man hanterar anmälningar om forskningsfusk skiljer sig påtagligt mellan olika lärosäten. Det är därför angeläget att Högskoleverket klargör om rektors vid Lunds universitet tolkning av SUHF:s riktlinjer och den aktuella paragrafen i högskolelagen, är korrekt eller felaktig.

Tillämpliga regler

Enligt 1 kap. 4 § första stycket högskolelagen (1992:1434) skall verksamheten avpassas så att en hög kvalitet nås, såväl i utbildningen som i forskningen och det konstnärliga utvecklingsarbetet.

Den 1 januari 2001 infördes följande regel i 1 kap. 3 a § högskolelagen:

I högskolornas verksamhet skall vetenskapens trovärdighet och god forskningssed värnas.

Enligt 14 § lagen (1994:260) om offentlig anställning får en arbetstagarare, som uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosätter sina skyldigheter i anställningen, meddelas disciplinpåföljd för tjänsteförseelse. Enligt 22 § samma lag skall den som är skäligen misstänkt för att i sin anställning ha begått brott anmälas till åtal, om misstanken avser vissa i paragrafen angivna brott.

Förarbeten

Den nya regeln i 1 kap. 3 a § högskolelagen infördes på förslag av regeringen i propositionen Forskning och förnyelse (prop. 2000/01:3, s. 85 ff., bet. 2000/01:UbU6, rskr 2000/01:98). Till grund för propositionen låg Kommittén om forskningsetiks betänkande God sed i forskningen (SOU 1999:4). Kommittén hade föreslagit en definition av begreppet "oredlighet i forskningen" som innebar att en forskare avsiktligt och på ett vilseledande sätt gjort avsteg från de vetenskapliga kraven eller medvetet brutit mot allmänt accepterade etiska normer. Som allmän strategi för att komma till rätta med oredlighet i forskningen föreslog kommittén att lärosätenas ledningsansvar borde betonas genom att en regel införs i högskolelagen om att det åligger varje lärosäte att värna om vetenskapens trovärdighet och god forskningssed. Varje lärosäte borde enligt kommittén besluta om riktlinjer för utredning av anmälan om oredlighet i forskning. I de fall av oredlighet i forskning som inte blir föremål för disciplinansvar eller åtalsanmälan, men där misstankar om oredlighet inte kan avföras, borde en Forskningens centrala förtroendenämnd inrättas för att göra fördjupade utredningar.

Regeringen anförde följande:

BESLUT

2004-03-09

Reg.nr 31-3354-03

Sid 5

/ ... /

Enligt regeringens mening är den definition av oredlighet i forskning som kommittén föreslagit inte användbar. En definition bör tydligare skilja på vad som är allmänt olämpligt beteende enligt vetenskapliga normer och vilka handlingar som är att hänföra till tjänsteförseelse eller rentav kan föranleda misstanke om brott. En användbar definition av oredlighet i forskning eller forskningsfusk bör ha en tydlig koppling till vilka eventuella åtgärder som kan komma att bli aktuella om en överträdelse görs. Forskarsamhället måste självt hantera det som enbart kan betraktas som olämpligt beteende medan det för tjänsteförseelse och brottsliga handlingar finns regelsystem enligt följande.

Lagen (1994:260) om offentlig anställning innehåller särskilda föreskrifter om arbetstagare hos bl.a. myndigheterna under regeringen. En arbetstagare, som uppsåtligt eller av oaktsamhet åsidosätter sina skyldigheter i anställningen, får meddelas disciplinpåföljd för tjänsteförseelse. Disciplinpåföljder är varning och löneavdrag. Avsteg från bestämmelserna om disciplinpåföljd får dock göras genom kollektivavtal. Den som är misstänkt för att i sin anställning ha begått brott skall anmälas till åtal, om misstanken avser tjänstefel, grovt tjänstefel, mutbrott och brott mot tystnadsplikt. Åtalsanmälan skall också ske om misstanken avser annat brott, om det kan antas föranleda någon annan påföljd än böter. Mål om tillämpligheten av lagen om offentlig anställning skall handläggas på så sätt att talan väcks i Arbetsdomstolen eller vid tingsrätt enligt närmare bestämmelser i lagen (1974:371) om rättegången i arbetstvister.

Beträffande arbetstagare som är anställda av lärosätet, dvs. lärare och anställda doktorander gäller enligt högskoleförordningen (1993:100) följande. Styrelsen för lärosätet skall besluta om bl.a. disciplinansvar, åtalsanmälan och om avstängning. Styrelsen får välja att inrätta en personalansvarsnämnd som prövar dessa frågor. Om en sådan nämnd inrättas skall nämnden avgöra dessa frågor. Om styrelsen för lärosätet eller en personalansvarsnämnd meddelar en disciplinpåföljd finns även här möjlighet att söka ändring i beslutet genom att väcka talan mot lärosätet enligt lagen om rättegång i arbetstvister. Av 7 § lagen (1982:80) om anställningsskydd framgår att uppsägning från arbetsgivaren skall vara sakligt grundad.

För studenter och doktorander som är antagna till och bedriver forskarutbildning finns bestämmelser om disciplinära åtgärder (varning och avstängning). Ärenden om disciplinära åtgärder handläggs av en disciplinnämnd, som skall finnas vid varje lärosäte. Ett beslut av disciplinnämnden om avstängning kan överklagas hos länsrätt, men ett beslut om varning får inte överklagas.

I högskolelagen finns krav på att verksamheten skall anpassas så att en hög kvalitet nås. Att motverka slarv eller medvetet fusk liksom allmänt oacceptabelt beteende individer emellan på arbetsplatsen borde kunna inbegripas i denna allmänna strävan efter en hög kvalitet i verksamheten. Som beskrivits finns det redan regler om hur arbetsgivare skall hantera situationer när en anställd kan misstänkas ha gjort sig skyldig till brott som skall anmälas till åtal eller gjort sig skyldig till tjänsteförseelse. Det saknas därför skäl att skapa en ny, särskild ordning med ett centralt organ för att utreda forskningsfusk. Såvitt man kan bedöma är upptäckta fall av forskningsfusk sällsynta. Samtidigt är det p.g.a. den moderna forskningens höga grad av specialisering svårt att upptäcka forskningsfusk och att utreda hur det har gått till. I första hand bör enligt regeringens

BESLUT

2004-03-09

Reg.nr 31-3354-03

Sid 6

uppfattning förebyggande åtgärder som utbildning och medvetandegörande prioriteras. Det är också viktigt att framhålla hur angeläget ett noggrant granskningsarbete är t.ex. i samband med anställningar och granskning av avhandlingar samt i samband med forskningsfinansiärers behandling av ansökningar och redovisningar av genomförda projekt. För att betona lärosätens ansvar för förebyggande åtgärder föreslår regeringen ny paragraf i högskolelagen enligt vilket vetenskapens trovärdighet och god forskningssed skall värnas.

Myndighet eller lärosäte som utreder om en anställd skall anmälas till åtal eller om disciplinpåföljd skall beslutas bör kunna anlita extern expertis som stöd i utredningen. Det finns idag en expertgrupp knuten till MFR som kan stödja lärosätena på detta sätt inom det medicinska fältet. Denna modell bör i den nya myndighetsorganisationen för forskningsfinansiering utvidgas. Vetenskapsrådet bör kunna tillhandahålla nationell expertis inom alla vetenskapsområden som vid behov kan anlitas av lärosätena.

Som ovan redogjorts för finns bestämmelser om åtalsanmälan från arbetsgivarens sida. När åtgärd vidtagits för att åtal skall väckas får inte arbetsgivaren inleda eller fortsätta ett disciplinärt förfarande med anledning av det som föranlett åtgärden. Även om ingen misstanke finns om att brott enligt brottsbalken begåtts kan vissa handlingar företagna av en offentligt anställd forskare föranleda åtgärder från arbetsgivarens sida i form av disciplinpåföljd för tjänsteförseelse. Ytterst blir det Arbetsdomstolen som tar ställning till om en forskare anses ha gjort sig skyldig till fusk som påverkar anställningen. Utredningen har föreslagit att lärosätena bör utfärda riktlinjer för utredning av misstanke om forskningsfusk. Ytterst är det rektor såsom myndighetschef som är ansvarig för att sådana utredningar kommer till stånd samt för formerna för dessa utredningar. Regeringen har erfarenhet att sådana riktlinjer har tagits fram inom Universitets- och högskoleförbundet (SUHF) och tillämpas av lärosätena. Enligt regeringens bedömning fordras inte någon ytterligare reglering för närvarande. Hanteringen av frågor om oredlighet i forskningen bör emellertid följas upp och regeringen avser att återkomma till frågan.

/ ... /

Högskoleverkets bedömning

Frågan i ärendet är om Lunds universitet kan anses ha vidtagit tillräckliga åtgärder med anledning av Rs anmälan om oredlighet i forskning.

Lunds universitet har anfört att 1 kap. 3 a § högskolelagen inte är en grund för att utreda eventuella avsteg från vad som kan bedömas som god forskningssed eller för att vidta sanktionsåtgärder mot en enskild forskare. Universitetet har därvid påpekat att regeringen i propositionen Forskning och förnyelse ansåg att man tydligare bör skilja på vad som är allmänt olämpligt beteende enligt vetenskapliga normer och vilka handlingar som är att hänföra till tjänsteförseelse eller misstanke om brott. Ett särskilt regelsystem finns för tjänsteförseelser och brottsliga handlingar. Enligt propositionen måste forskarsamhället självt hantera det som enbart kan betraktas som olämpligt beteende. Att definiera vad som kan betraktas som olämpligt beteende eller stridande mot ”god forskningssed” lämnas, enligt universitetet, i huvudsak till forskarsamhället självt. Högskolans roll är främst att söka förebygga avvikelser från ”god forskningssed”.

BESLUT

2004-03-09

Reg.nr 31-3354-03

Sid 7

R har kommenterat vad universitetet anfört. Enligt honom tycks rektor se högskolans uppgift enbart som förebyggande vad gäller sådant som är att betrakta som avvikelser från ”god forskningssed”, men inte som tjänsteförseelse eller brott. Rektors tolkning av lagtexten innebär, enligt R, att högskolorna vad avser avvikelser från god forskningssed endast får agera förebyggande, men inte utreda eventuella avsteg från sådan sed. R anser att denna tolkning är felaktig. Även om rektor har rätt i sin uppfattning att det ankommer på högskolorna att beakta anmälningar om oredlighet i forskningen endast om gärningen är att betrakta som tjänsteförseelse, kan rektor inte utesluta tjänsteförseelse eller brott utan att först ta ställning i sakfrågan. R har vidare påpekat att det i propositionen hänvisas till SUHF:s riktlinjer, i vilka det diskuteras hur en utredning om avsteg från god forskningssed bör gå till.

Högskoleverket gör följande bedömning.

R anser att K gjort sig skyldig till oredlighet i forskningen och att rektor vid Lunds universitet är skyldig att utreda hans anmälan. Att avgöra när en utredningsskyldighet föreligger är inte alltid lätt. Regeringen var i propositionen Forskning och förnyelse inte beredd att ställa sig bakom ett förslag om att lärosätena bör utfärda riktlinjer för utredning av misstanke om forskningsfusk. I stället hänvisade regeringen till SUHF:s riktlinjer.

Lunds universitet har i sitt yttrande till Högskoleverket hävdade att det i förevarande fall har följt SUHF:s riktlinjer genom att Rs skrivelser hänsköts till fakulteten för handläggning. I SUHF:s riktlinjer (punkt 8) anges att utredning alltid bör göras om anmälan görs av forskare vid det egna lärosätet eller vid annat lärosäte. Skälet till det är ”de särskilda insikter som anmälaren rimligen kan förutsättas ha”. Handläggningen bör, enligt punkt 10 riktlinjerna, inledas med en förberedande undersökning som skall syfta till att ge underlag för att avgöra om det föreligger en så stark misstanke om fusk att utredningen bör drivas vidare eller ej. Den anklagade skall höras under detta inledande skede (punkt 12).

Dekanus vid den samhällsvetenskapliga fakulteten har i skrivelse till rektor den 22 april 2003 lämnat sina synpunkter på vad R anfört i sin anmälan till universitetet. Han konstaterar att den anmälda forskaren, K, fått lovord för sin doktorsavhandling och att endast positiva uttalanden föreligger om hennes arbete som universitetslärare. Därefter anför dekanus följande:

/ ... /

I de nämnda skrivelserna förekommer en rad kritiska påståenden om Ks person, hennes arbeten och vad hon anses ha sagt och påstått i olika sammanhang, och de mynnar ut i allmänna krav på ”granskning” av Ks verksamhet.

En central utgångspunkt för ett universitets verksamhet är forskningens frihet liksom yttrandefrihet. En forskare är fri att ha uppfattningar. Värdet av dessa uppfattningar avgörs i inomvetenskapliga prövningar. Docentprövningen är en sådan prövning, prövningen av

BESLUT

2004-03-09

Reg.nr 31-3354-03

Sid 8

sakkunniga inför anställning som universitetslektor och professor är en annan. I dessa fall, men inte i andra, sammanfaller vetenskaplig granskning med fakultetens, och vid professorsanställning, universitetets myndighetsutövning.

Det är inte vare sig rimligt eller önskvärt att universitetet eller dess fakulteter åläggs eller påtar sig allmänna gransknings- och censuruppgifter av alla forskare och deras forskning. Detta gäller även K. Den som anser att hon eller någon annan har fel i någon fråga bör försöka vederlägga de ståndpunkter man vill förkasta genom att argumentera för sin uppfattning i den vetenskapliga debatten.

Rektors svar på Rs anmälan om oredlighet i forskningen bygger på dekanus svar.

Rs begäran om granskning av Ks forskning är ett åtta sidor långt brev. Han begär bl.a. att en av K författad bok skall granskas utifrån frågeställningarna åsidosättande av god forskningssed och oredlighet i forskning. K har enligt R refererat till boken som en forskningspublikation och även vid en ansökan om forskningsanslag.

Högskoleverket konstaterar att SUHF:s riktlinjer anger att en utredning alltid bör göras om anmälan görs av forskare vid det egna lärosätet eller vid annat lärosäte. R är docent vid Göteborgs universitet och placerad vid institutionen för kvinnors och barns hälsa. Han är således en sådan forskare vid annat lärosäte vars anmälningar alltid bör utredas. Lunds universitet kan dock inte anses ha utrett hans anklagelser mot K om åsidosättande av god forskningssed och oredlighet i forskning i en av henne författad publikation. Universitetet har i stället hänvisat till forskares frihet att ha uppfattningar som prövas i den inomvetenskapliga prövningen. Med tillämpning av SUHF:s riktlinjer borde Lunds universitet åtminstone ha genomfört en förberedande undersökning med syftet att ge underlag för att avgöra om det förelegat så stark misstanke om oredlighet i forskningen att utredningen borde drivas vidare eller inte. Enligt Högskoleverkets mening har Lunds universitet mot denna bakgrund inte följt de aktuella riktlinjerna.

Högskoleverkets uppgift som tillsynsmyndighet över universitet och högskolor är att se till att lärosätena följer de föreskrifter som gäller för verksamheten. SUHF är en frivillig sammanslutning av universitet och högskolor och formellt sett en ideell förening. Någon skyldighet för universitet och högskolor att följa de riktlinjer som utfärdas av SUHF finns inte.

Högskoleverket tar i stället fasta på att regeringen i propositionen Forskning och förnyelse uttalat att hanteringen av frågor om oredlighet i forskningen bör följas upp och att den avser att återkomma i frågan. Högskoleverket överlämnar därför en kopia av detta beslut till regeringen som underlag för fortsatta överväganden.

Med dessa besked avslutas ärendet.

HÖGSKOLEVERKET

BESLUT

2004-03-09

Reg.nr 31-3354-03

Sid 9

Beslut i detta ärende har fattats av universitetskanslern i närvaro av kanslichefen Lennart Ståhle och chefsjuristen Annica Lindblom efter föredragning av verksjuristen Christian Sjöstrand.

Sigbrit Franke

Christian Sjöstrand

Kopia till:
Regeringen
Utbildningsdepartementet

Vetenskapsrådet

R